

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 224/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť S. P., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 2092/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. januára 2011 doručená sťažnosť S. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta „*prietahy v konaní*“ Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 2092/97.

Vzhľadom na takto formulovaný obsah námietok sťažovateľa ústavný súd vychádzajúc z celého obsahu sťažnosti ustálil jej predmet tak, že sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 2092/97.

Sťažnosť sťažovateľa sa však napriek uvedenému vyznačuje viacerými nedostatkami. Z obsahu sťažnosti bolo možné identifikovať len tú skutočnosť, že sťažovateľ je účastníkom konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. Nc 2092/97, a to v postavení navrhovateľa, ktorým „*urgoval náhradu škody*“. Sťažovateľ sa vyjadril, že v konaní okresného súdu došlo k „*prieťahom*“.

Sťažnosť nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu požadované ustanoveniami § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), neobsahuje dostatočnú špecifikáciu základných práv alebo slobôd, ktoré mali byť orgánom verejnej moci porušené, jednoznačné označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým mali byť základné práva alebo slobody porušené, formuláciu návrhu rozhodnutia (petit), zmysluplné a náležité odôvodnenie návrhu a nebolo k nej priložené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom.

Na tieto nedostatky podania ústavný súd sťažovateľa listom z 30. marca 2011 upozornil a zároveň ho vyzval, aby svoje podanie v požadovanom rozsahu doplnil v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho poučil o následkoch nedoplnenia podania v stanovenej lehote a možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu (doručenú mu 7. apríla 2011, pozn.) ústavného súdu nereagoval.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce formuláciu návrhu na rozhodnutie (petit), zmysluplné a náležité odôvodnenie návrhu, splnomocnenie na zastupovanie advokátom, dostatočnú špecifikáciu základných práv alebo slobôd, ktoré mali byť orgánom verejnej moci porušené, a ani jednoznačné označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým mali byť základné práva alebo slobody porušené, pričom sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu konkrétne nedostatky svojej sťažnosti neodstránil, sťažnosť bolo potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2011